

Budapest, 1908. március 28. – Budapest, 1992. február 7.

Kalapkészítő kisiparos gyermeke. Négy középiskolát végzett, majd 1922-től kötszővő tanonc, 1925-től apja mellett dolgozott. 1928-ban lett a Selyem-és Gyapjúgyár alkalmazottja. 1939-ben kötszővő mesteri oklevelet szerzett, autodidakta módon tanult. Az illegális kommunista mozgalom résztvevője, 1925-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, 1928-tól a KIMSZ tagja, 1929-1930-ban a KIMSZ KB tagja, majd 1931-ig a KB titkára; 1929-1931-ben lapjának, az Ifjú Proletárnak szerkesztője. 1931-ben a rendőrség letartóztatta, három év börtönre ítélték, 1934 májusától a Szovjetunióban élt, ahol részt vett a KMP kongresszusán, majd egy moszkvai textilgyárban dolgozott. 1937-ben a KMP határozatával illegális pártmunkára hazaküldték. A textilmunkások pártcsoportjának titkára 1939–1942-ben, az illegális Szabad Nép munkatársa. 1942. márciusban ismét letartóztatták, ezúttal öt évre ítélték, 1944. szeptemberben Székesfehérvárról megszökött, a fővárosban illegális partizántevékenységet folytatott. 1945-től az MKP budapesti Agitációs és Propaganda Osztályának vezetője, 1947-1948-ban az MKP KB Oktatási Osztályának osztályvezető-helyettese, majd 1956-ig a Munkásmozgalmi Intézet alapító igazgatója volt, majd intézet utódja, a Párttörténeti Intézet tudományos főmunkatársa 1961-ig. Ezután a Magyar Országos Levéltár Népi Demokratikus Osztálya osztályvezetője 1970-ig, 1975-ig az Új Magyar Központi Levéltár alapító igazgatója volt. 1945–1956-ban az MKP/MDP Budapesti Párbizottság tagja, 1954–1956-ig az MDP Központi Revíziós Bizottságának tagja; 1945–1954-ig a Textilmunkások Szakszervezete Központi Vezetőségének és Elnökségének tagja volt. 1952-ben a történettudományok kandidátusa lett, 1960-ban az ELTE Bölcsészettudományi Karán doktori címet szerzett.